

saaledes naturligtvis ikke have Noget imod at gaa en lignende Vej med Hensyn til Toldloven. Det ligger jo overordentlig nær at bruge den samme Fremgangsmaade her, og det vil ogsaa uden Spørgsmaal være en mere korrekt Fremgangsmaade, thi saa kan man afpasse det efter hvert Aars Lødv. Denne Vej kunde den høitærede Minister være gaaet, man vilde da deri have set en Nødvælskommen i en af Fordringerne, nemlig den, at faae hele den foreløbde Form og Indretning af Toldloven ændret. Den høitærede Minister kunde ogsaa være gaaet andre Veie. Han kunde f. Ex. have sluttet sig mere til de Forslag, som ere fremkomne fra tidligere Ministres Side, og efter den bestemte Opfordring, som han mødte ifjor, kunde han have erklæret sig villig til at tage Noget i Arv efter de förrige Ministre. I saa Fald vilde han have gjort Forhandlingerne lettere og naturligere imellem os, saa vilde der ogsaa have været nogle Berøringpunkter. Nu er der egentlig ikke mere end tre Berøringpunkter, nemlig Kaffe, Ris og Salt. For disse tre Artikler mener den høitærede Minister, at vi skulle fravige alle de Grundsætninger, som vi hidtil have forægtet. Denne Fordring, som vi ifjor paa den bestemteste Maade sagde Nei til, er det nu, som den høitærede Minister kommer til os med iaar, men jeg kan da umulig tro, at den høitærede Minister kan antage, at Folkethinget vil gaa ind derpaa. Med Hensyn til Lovens Enkeltheder er der neppe et eneste Punkt, imod hvilket der ikke med Føje kan gøres Indvending. — Det første er Sikoriepødder og i Forbindelse dermed itaar selvstændigt Spørgsmaalet om Kaffe og Sikorie under Nr. 10 og 11. Det er af den høitærede Minister foreslaaet, at Sikoriepødder skulle være toldfri. Efter den nuværende Toldtarif i Forbindelse med Krigsskatten svares der af Sikoriepødder en Told af $1\frac{1}{2}$ β og af Sikorie en Told af 7 β . Forskjellen er altsaa $5\frac{1}{2}$ β , og denne Forskel foreslaar Ministeren nu nedsat til $3\frac{1}{2}$ β . Folkethinget har med stor Bestemthed holdt paa, at naar Sikoriepødder skulle være frie, saa skulde ogsaa Sikorie være fri, vel at mærke, naar samtidig Kultolden ophævedes. Nu bibeholdes Kultolden, og altsaa kan Sikorie ikke blive fuldbkommen fri; men saa stor en Forskel som 7 Dr. vil det dog være aldeles urimeligt at bibeholde til Bedste for Sikoriefabrikerne. — Tolden paa Vin er for Dieblisset 50 Dr. og 10 Dr. Regjeringen har hidtil bestandig foreslaaet, at Tolden paa Vin paa Flasker skulde være 50 Dr. og Tolden paa Vin paa Foustager $12\frac{1}{2}$ Dr. Folkethinget har stemt for, at den skulde være 60 Dr. og 15 Dr., og Regjeringen har optaget disse 15 Dr., men er gaaet til 75 Dr. for Vin paa Flasker. Det er betydelig høiere, end Folkethinget har turdet gaa, og Folkethinget vilde ikke en Gang have tilladt sig at foreslaa nogenstørrelse Forskiøelse af Vintolden i det Hele taget, naar det ikke dermed forbandt en udtryffeligt Forventning

om, at der vilde blive ffreden ind mod Vinforfalskningen, noget, det ogsaa i Betænkningen er udtalt som nødvendigt at skride ind imod. Angaaende en anden Position, nemlig Tøbak, har den høitærede Minister udtalt, at Loven om Forbud mod indenlandsk Tøbaksdyrkning er en nødvendig Følgesvend til Forskiøelse og Tøbakstolden. Jeg vil sige, at til en Forskiøelse af Vintolden er Forholdsregler imod Vinforfalskning en aldeles nødvendig Følgesvend, og uden dette kan det aldeles ikke gaa an: at foretage nogen Forskiøelse af Vintolden, thi endog den nuværende Vintold er saa høj, at den opfordrer stærkt til Vinforfalskning. Jeg kan i saa Henseende henvisse den ærede Minister til en Udtalelse i Betænkningen i Folkethingets Toldudvalg af 1875, som omhandler dette Punkt. — Told af Spiritus har den høitærede Minister ikke rørt ved; Spiritus paa Flasker har han ladet følge med Vin paa Flasker, det er jo rimeligt nok; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at med Hensyn til disse Positioner: Told paa Vin og Spiritus under forskjellige Former har Folkethinget opstillet et aldeles bestemt Forhold, i hvilket disse forskjellige Toldsatser skulle staa til hinanden og nærmere begrunder dette Forhold i Forbindelse med Afgiften paa indenlandsk Brændevin. Dette opfordrer den høitærede Minister os pludselig til at gjøre Brud paa og altsaa komme bort derfra, uden at indlade sig nærmere paa nogen Drøftelse eller Motivering deraf. Det kan den høitærede Minister ikke vente, at vi ville gaa ind paa. Der foreligger en aldeles bestemt Fordring om, at den meget høie Beskyttelse for Brændevin skal ophæves, men dette har den høitærede Minister ikke gjort det mindste Skridt til; tværtimod forhøjer han Tolden paa Spiritus paa Flasker og forøger altsaa Beskyttelsen for denne enkelte Gren af Brændevins Bedkommende. Det havde ligget meget nær for Regjeringen at tage Anledning af Folkethingets Opfordring i 1875 til at forelægge Forslag om Brændevinsafgiftens Regulering ved den nye Maaler. Dette har den høitærede Minister ikke fundet sig foranlediget til at tage Hensyn til, uagtet det i 1875 var oplyst, at denne Sag var saa vidt fremmet i Udvalget, at man trygt kunde indføre den her i Landet, og det undrer mig saa meget mere, at den høitærede Regjering ikke har taget Hensyn dertil, som Folkethingets daværende Udvalg gav Regjeringen Anvisning paa, at den vilde faae en Merindtægt af 400,000 Kr. om Aaret. — Dernæst træffe vi paa Frugt. Regjeringen tiltraadte baade i 1872 og 1873 det første Toldudvalgs Forslag, og siden har hverken Folkethinget eller Regjeringen foreslaaet nogen Forandring, før nu Regjeringen kommer og gjenoptager enkelte Bestemmelser i den nuværende Toldlov, som man fra begge Sider for længst har forladt, og foreslaar en høiere Told paa: „Æbler og Pærer“ og det, som er opført under: „al anden Frugt,“ det vil sige: alle de ikke særlig nævnte